

AVIOANE DE HÂRTIE

ELISE WILK

LiterNet.ro
2016

Redactor: Răzvan Penescu rpenescu@litternet.ro

Versiune PDF: Ana Damian

© 2016 – Text: Elise Wilk

© 2016 – Foto copertă: <http://images.4ever.eu/>

© 2016 – Credit foto: Adrian Pîclișan, din spectacolul Teatrului Național din Timișoara, în regia lui Ion-Ardeal Ieremia, scenografia Zsolt Fehervari. Distribuția – Lena: Ana Munteanu, Miki: Raul Bastean, Bobo: Alex Olariu, Alex: Dragoș Lupău, Andra: Amalia Huțan, Laura: Mădălina Toderaș. Premiera absolută a avut loc pe 18 decembrie 2015.

Toate drepturile rezervate autorilor.

© 2016 Editura LiterNet pentru versiunea .pdf Acrobat Reader

Este permisă descărcarea liberă, cu titlu personal, a volumului în acest format. Distribuirea gratuită a cărții prin intermediul altor situri, modificarea sau comercializarea acestei versiuni fără acordul prealabil, în scris, al Editurii LiterNet sînt interzise și se pedepsesc conform legii privind drepturile de autor și drepturile conexe, în vigoare.

ISBN: 978-973-122-090-1

<http://editura.litternet.ro> / office@litternet.ro

*AVIOANE DE HÂRTIE **

Elise Wilk

** Avioane de hârtie a câștigat Concursul Național de Dramaturgie în anul 2015.*

*Lena
Miki
Bobo
Alex
Laura
Andra*

Această poveste se petrece într-un cartier al unui oraș de provincie. Blocuri blocuri blocuri o băltoacă un supermarket câini oameni cu pungi de plastic în mână o școală mașini o fostă fabrică graffitti o stație de autobuz un teren de baschet șine de tren semafoare tomberoane un club blocuri blocuri blocuri. Sus de tot, deasupra orașului, trec avioane cu oameni care pleacă sau vin. De acolo de sus, blocurile se văd ca niște puncte prin perdeaua de nori. Iar oamenii care locuiesc în oraș nu se văd deloc. Ca și cum n-ar fi.

TOAMNĂ

RUJUL E FĂCUT DIN UNTURĂ DE CÂINE

O după amiază de septembrie. Terenul de baschet din spatele școlii. Miki stă pe bordură. Ceva mai departe, Lena fumează o țigară.

LENA: Ce te holbezi așa?

MIKI: Nu mă holbez.

Lena se apropie.

LENA: Să știi că de azi am mărit prețul.

MIKI: Ce preț?

LENA: S-a scumpit totul cu 5 lei.

MIKI: Scuze, nu înțeleg.

LENA: 10 lei sărutul pe gură, 20 din ăla cu limba, 25 ca să-mi dau jos sutienul.

MIKI: ...

Pauză ceva mai lungă.

LENA: Deci zi. Vrei ceva?

MIKI: Păi nu prea.

LENA: Nu vrei nimic, te cari.

MIKI: ...

Pauză ceva mai lungă.

LENA: Dacă n-ai bani, dau pe împrumut. Dobândă 2 lei pe zi.

MIKI: Nu, mulțumesc.

Pauză ceva mai lungă.

LENA: Ești cumva gay?

MIKI: Nu.

LENA: Atunci de ce nu vrei să ne sărutăm?

MIKI: Că ești dată cu ruj.

LENA: Și ce? Are gust mișto. Mango cu zmeură. 10 lei pe gură, 20 cu limba.

MIKI: Rujul e făcut din untură de câine.

LENA: Hai că m-ai spart.

MIKI: Hingherii prind câinii, le dau jos pielea, le scot grăsimea și o fierb. După aia grăsimea ajunge la fabrica de ruj și se pune în rujuri ca să se întindă mai bine pe buze.

LENA: Sper că e o glumă.

MIKI: Ce, nu știai?

LENA: Ești cu vaca.

MIKI: Vezi câinele ăla? O să ajungă ruj.

LENA: Nu cred. N-are pic de grăsime, nu vezi și tu? E numai piele și os.

MIKI: Păi sunt buni și ăștia slabi. Îi prind pentru piele. Pentru fabrica de baloane.

LENA: Poftim?

MIKI: Ce, nu știai că baloanele se fac din piele de câine?

LENA: Ești mega scârbos.

MIKI: Și tu, că te dai cu untură de câine pe buze.

LENA: Nu-ți convine cum arăt, nu te uiți. Sau te cari. De fapt ce cauți pe-afară? Bebelușii din clasa a opta sunt deja în pat la ora asta.

MIKI: Nu sunt a opta. Sunt a zecea.

LENA: Tu? A zecea? Faci mișto de mine, sau ce?

MIKI: M-am transferat că m-am mutat în aici în cartier. Maică-mea a plecat în Italia și stau la unchiu-meu și la mătușă-mea până se întoarce.

LENA: Cool. Și maică-mea e plecată în Italia. Doar că ea nu mai vine înapoi. Merg eu acolo. De tot.

MIKI: Ai mai fost?

LENA: Nu.

MIKI: Cică e nasol. Copiii n-au voie să iasă din casă că pe stradă sunt tot felul de ciudați care îi răpesc.

LENA: Pedofili?

MIKI: Da, e plin de pedofili. Și mai sunt unii care îi fură ca să le scoată rinichii și să-i vândă.

LENA: Termină!

MIKI: Scuze, da' chiar așa e.

Pauză ceva mai lungă

MIKI: Cuvântul *pedofilie* provine din greaca veche. *Paedos* înseamnă copil. *Philia* înseamnă iubire.

Pauză ceva mai lungă

LENA: Nu-mi zi că ești în 10 A.

MIKI: 10 B.

LENA: Îmi pare rău pentru tine.

MIKI: De ce?

LENA: Ai picat într-o clasă de retardați.

MIKI: Nu i-am cunoscut încă.

LENA: Ai chiulit din prima zi?

MIKI: Azi nu se pun absențe.

LENA: Nici eu n-am fost. Urăsc prima zi de școală.

MIKI: Eu nu. Doar că...

LENA: Doar că ce?

MIKI: Mi-e puțin frică de oamenii noi.

LENA: Tu chiar ești cu vaca.

MIKI: Se numește sociofobie. Afectează 4% din populația Europei. Cuvântul *sociofobie* provine din latină: *socialis* și greaca veche: *phobia*.

Pauză destul de lungă.

LENA: Și de mine nu ți-e frică?

MIKI: Nu. Doar dacă sunt mai mulți îmi e frică.

LENA: Nici n-are rost să te întreb dacă ai prietenă.

MIKI: De ce?

LENA: Se vede pe fața ta.

MIKI: ...

LENA: Ai o față de idiot.

MIKI: ...

LENA: Pot să te rog ceva? Dacă tot ți-e frică atunci când sunt mai mulți?

MIKI: Ce?

LENA: Să dispari. Am întâlnire cu cineva aici.

DONALD DUCK

Câteva zile mai târziu. Același teren de baschet din spatele școlii, într-o pauză.

ALEX: Zi repede că n-am timp.

LENA: Voiam să vorbim despre ce s-a întâmplat.

ALEX: Păi n-am mai vorbit?

LENA: N-am înțeles bine. Trebuie să-mi explici.

ALEX: Nu e nimic de explicat.

LENA: Am fost împreună.

ALEX: Și am zis că la școală n-o să mai fim.

LENA: Asta n-am înțeles. Îmi poți spune de ce?

ALEX *oftează*.

LENA: Te-am supărat cu ceva?

ALEX: Nu.

LENA: Și atunci?

ALEX: E mai bine s-o lăsăm așa.

LENA: De ce?

ALEX: Nu știu.

Apar ANDRA, BOBO și LAURA.

LAURA: Hei. Ce faceți?

ALEX: Nimic.

Pauză ceva mai lungă. ALEX și BOBO se joacă cu o minge de baschet. LAURA și LENA își pasează o țigară.

LAURA: Stai la mate?

LENA: Nu prea am chef.

LAURA: Nici eu. Mergem la o cafea.

ANDRA: Iar mă lăsați singură?

LENA: Hai și tu.

MIKI, cu un sandwich în mână, se apropie de grup.

MIKI: Scuze, pot să stau cu voi?

ALEX: Nu.

MIKI: ...

ALEX: Ce te uiți așa, am zis că nu poți. Hai, valea!

MIKI pleacă

BOBO: Uite-l p-ăsta cum merge, zici că i-a băgat cineva un pepene în cur.

ANDRA: Zici că-i o rață.

LAURA: Donald Duck.

ALEX: Hei, Donald!

BOBO: Donald, rățoiule!

MIKI se întoarce.

ALEX: Uite, *man*, că reacționează! Ia să vedem îl nimeresc?

Aruncă mingea în direcția lui Miki. Îl nimerește.

ALEX: Scuze, n-am vrut!

Aruncă din nou mingea în direcția lui Miki. Îl nimerește.

ALEX: Mă scuzi, iar te-am nimerit. N-a fost cu intenție.

LENA: Eu zic să-l lăsați în pace. Am auzit că unchiu-su e polițai.

ALEX: Mă doare-n cur. Nu mi-e frică de polițai.

Aruncă cu mingea spre Miki. Îl nimerește. Se sună de intrare. Bobo, Alex, Andra și Miki pleacă.

LENA: Deci unde mergem?

LAURA: Nu cred că mai vin. Merg la oră.

LENA: Diseară ne vedem?

LAURA: Nu pot.

LENA: De ce? Ți faci temele?

LAURA: Am întâlnire.

LENA: Cu cine?

LAURA: Ți spun dacă îmi zici de ce ești cu morcovul pus.

LENA: Pentru că ai fost o vacă. Pentru că m-ai mințit.

LAURA: Nu te-am mințit.

LENA: Ba m-ai mințit. În vară ai promis că o să stai cu mine în bancă.

LAURA: Stau în spatele tău. Nu e tot aia?

LENA: Nu.

LAURA: Am zis că anul ăsta stau cu Andra. Dacă stăteam cu tine, se supăra ea.

LENA: De ce ai ales-o pe ea?

LAURA: Am crezut că suntem prietene toate trei.

LENA: Nu ești prietenă cu Andra. Mereu vorbești nașpa de ea când nu e de față. Te-ai așezat cu ea ca să poți să copiezi mai bine.

LAURA: *Stop being such a bitch.*

AMINTIRI

ALEX: Am 7 ani și nici o mașinuță, așa că-i fur una lu' colegu' de bancă, el oricum are vreo 25 în total, când ajung acasă o ascund sub pat, seara aud multe sirene de poliție afară și dup'aia aud cum sună la ușă, au venit să mă ia că am furat mașinuța. Aștept aștept aștept aștept să intre în camera mea și să-mi pună cătușe, aștept aștept aștept și în camera mea nu intră nimeni, la ușă a fost doar o vecină. Poliția nu vine. Nici mâine nici poimâine nici răspoimâine nici peste o lună.

LENA: Am 4 ani și îmi e o frică îngrozitoare de aspiratoare pentru că soră-mea mi-a spus că aspiratoarele înghit copiii răi. În spatele canapelei din sufragerie, acolo e palatul meu. Sunt așa de mică încât mă pot ascunde acolo fără să observe nimeni. Atunci când soră-mea dă cu aspiratorul ca să nu se audă cum se ceartă mama și tata, cum sparg

pahare și țipă și trântesc ușile, eu sunt în spatele canapelei unde am adunat staniolul de la mai multe ciocolate și-mi fac din el o coroană de regină.

BOBO: Am șase ani. O țigară scurtează viața unui om cu 14 minute. Minutele ies pe gura oamenilor atunci când scot fumul. Eu mă duc cu mai multe sticle din plastic la Cafebar la parterul blocului, unde oamenii stau la mese și fumează. Umplu sticlele cu minutele care ies din oameni și le pun dopul. Minutele o să i le dau lui buni, ca să trăiască mult și să nu moară niciodată. După-masa când doarme, deschid deasupra ei sticlele.

LAURA: Am 12 ani. Seara sub plapumă mă sărut cu ursul de pluș și îmi închipui că e Matei din blocul turn albastru. În burta mea e un foehn electric, de fiecare dată când îl văd pe Matei, foehnul se aprinde și dă căldură în tot corpul.

MIKI: Am 5 ani și deasupra patului meu e un poster cu un nene brunet care zâmbește. Mătușă-mea a venit în vizită. Când se apleacă să mă pupe, simt un miros de detergent combinat cu fum de țigară. În loc de sprâncene are deasupra ochilor două linii subțiri făcute cu un creion maro. Tata, spun și arăt spre poster. Nu dragă, cum să fie taică-tu, ăsta e Alendelon, spune mătușă-mea și râde. Liniile maro de deasupra ochilor ei se întind. Eu mă bucur pentru că numele Alendelon mi se pare tâmpit și tipul brunet nu pare prea de treabă și nu vreau să semăn cu el. Atunci unde e tata, întreb. Și mătușă-mea spune: nu toți copiii au tată.

LENA: Am 9 ani. Pe tavan deasupra patului meu sunt lipite patru autocolante albe în formă de girafe. Ziua nu se văd, dar noaptea luminează. Sunt girafa-tată, girafa-mamă, girafa-soră și girafa-eu.

ANDRA: Am 10 ani și o colegă îmi spune că dacă nu poți să-ți cuprinzi încheietura de la o mână cu două degete de la cealaltă mână, înseamnă că mai târziu o să fii grasă.

BOBO: Am șase ani și opt luni. Vecinul de la doi e întins pe trotuar lângă Cafebar. Până să vină ambulanța, fug în casă și iau o sticlă plină cu minute pe care o deschid deasupra lui. Deodată apare mama care îmi smulge sticla din mână și țipă: TRECI ÎNAPOI ÎN CASĂ! Acasă mă uit pe geam cum vine ambulanța și îl ia pe vecinul de la doi. Nu l-am mai văzut niciodată. Mama nu m-a lăsat să-l salvez. Din cauza ei a murit.

LAURA: Am 14 ani. Eu și Matei ne sărutăm de-adevăratelea în scara blocului turn albastru. Când merg acasă am fața lipicioasă și plină de scuipat.

MIKI: Am 6 ani. Mătușa a mințit. La televizor au spus că toți, absolut toți copiii au tată.

LENA: Am 12 ani. Mama ne-a luat pe mine și pe soră-mea și a plecat de acasă. Înainte să plecăm, am dezlipit girafele de pe tavan. Le-am lipit cu aracet pe tavanul din noua noastră locuință. În prima noapte e frig. Toate trei ne înghesuim pe o canapea roșie și încercăm să dormim. Pe tavan, patru girafe strălucesc în întuneric.

LAURA: Am 15 ani jumate. Pe ultima pagină din caietul de bio e o listă cu toți cu care m-am sărutat. Cu tot cu data la care s-a întâmplat. Până acum sunt 5. Am pus pe un rând băieții și am mai făcut un rând pentru fete. Acolo am pus-o pe Cristina, o fată cu care m-am sărutat într-o noapte în President. E la fel ca atunci când te săruți cu băieți, doar că nu se aprinde foehnul.

BOBO: Am 13 ani. Vreau să divorțez de mama. Și de tata. De bunica nu vreau să divorțez. Ea e pe locul 1. Pe locul 2 e Alex. Pe 3 încă nu e nimeni.

MIKI: Când eram în burta ei, mama a avut un vis. Era noapte și avea aripi și zbura prin oraș până a ajuns la o casă mare de tot cu multe multe ferestre mici și luminate și în spatele fiecărei ferestre era un copil. Ea s-a uitat prin ferestre și la un moment dat a văzut un băiat îmbrăcat în frac și cu papion care cânta la pian. Erai tu, mi-a spus. Atunci te-am ales.

INVIZIBIL

În clasă, după ore. Câteva săptămâni mai târziu.

MIKI: Unde mi-e geaca?

ALEX: Nu știu, *man*, ce mă-ntrebi pe mine.

MIKI: Era pe cuier. Acum nu mai e.

BOBO: N-am văzut nici o geacă. Hai valea.

MIKI: Te rog frumos să-mi spui unde e.

ALEX: Băi Donald Duck, ia nu mă mai fute pe mine la cap cu geaca ta de căcat. Hai, dispari!

MIKI: ...

ALEX: Ce mai aștepți, dizolvă-te în aer, devino invizibil în pana mea, nu mai pot să te văd, ești urât cu spume, du-te o dată acasă, m-am săturat de tine.

MIKI: Mi-ați ascuns geaca.

BOBO: Tu ești tâmpit? De câte ori să-ți spun că n-am văzut nici o geacă?

MIKI: Vreau să-mi dați geaca înapoi că altfel ați pus-o.

ALEX: Poftim?

MIKI: Am zis că vreau geaca.

BOBO: Nu. Ai mai spus ceva.

ALEX: Repetă ce-ai spus sau îți bag un pumn de-ți zboară dinții pe geam.

MIKI: Vă rog să-mi dați geaca.

ALEX: Bă creier de găină, tu crezi că glumesc?

Îl lovește în burtă.

ALEX: Am zis să repeți.

MIKI: Am zis... să-mi dați geaca înapoi că altfel...

Alex îl lovește în burtă.

ALEX: Altfel ce?

MIKI: Altfel ați pus-o.

ALEX: I-auzi la el. Ce tupeu are, *man*. Auzi băi față de cur? Dacă mai zici o singură dată în viața ta așa ceva, ești mort.

Îl lovește din nou.

ALEX: Acuma îți ceri scuze.

MIKI: Scuze.

ALEX: Nu așa! Spui: Vă rog să mă iertați. N-o să mai vorbesc niciodată așa cu voi.

MIKI: Vă rog să mă iertați. N-o să mai vorbesc niciodată așa cu voi.

BOBO: Hai mă, zi-i unde e rahatul ăla de geacă.

ALEX: Vrei să-ți spun unde e geaca?

MIKI: ...

ALEX: Păi să-ți explic, șobolan mort și descompus ce ești. Geaca ta nu-mi place. E urâtă cu spume. Așa că am aruncat-o.

BOBO: Caut-o în gunoi. Vezi, poate o găsești.

ALEX: Fii atent, *man*. De-acuma cu noi vorbești frumos, ne-am înțeles?

CÂTEODATĂ

MIKI: Câteodată simt că în pieptul meu e un balaur care scuipe foc.

BOBO: Câteodată bunica vede oameni mici cu pălării care ies din ghiveciul de flori.

ANDRA: Câteodată în praful de pe mobilă scriu numele lui.

LAURA: Câteodată îmi pun perdeaua de la sufragerie în cap ca pe un voal și îmi imaginez că sunt mireasă. De fiecare dată mă mărit cu altcineva.

MIKI: Câteodată îmi închipui că deschid gura larg și din ea iese balaurul care scuipe foc și incendiază tot pământul. Și toți oamenii ard, toate școlile din lume ard, imediat tot pământul o să ardă, și astronauții care călătoresc în spațiu o să vadă o bilă de foc care se face scrum și dispăre.

LAURA: Ce frig s-a făcut.

ALEX: Știu eu o metodă să-ți treacă frigul.

ALEX și LAURA se sărută.

IARNA

ALAIN DELON

Terenul de baschet din spatele școlii, câteva săptămâni mai târziu. Miki stă pe bancă. Apare Lena.

LENA: Ce naiba cauți aici?

MIKI: Mi-e frică să merg acasă.

LENA: Ce s-a întâmplat?

MIKI: Mi-au lipit geaca cu superglue de scaun. Au spus că mi-au lipit-o acolo ca să n-o mai pierd. Eu n-o pierdeam.

Doar că mi-o aruncau mereu la gunoi.

LENA: Ia să văd.

Examinează geaca.

MIKI: Nu cred că se mai poate repara.

LENA: Lasă că-ți aduce moșul alta că ai fost cuminte.

MIKI: O să mă omoare unchiu-meu.

LENA: O porți invers și nu se prinde. Oricum era o geacă de căcat. Albastru deschis e o culoare penală.

MIKI: Nu știu ce să fac.

LENA: Ai putea să stai cu mine un pic.

MIKI: De ce?

LENA: N-am cu cine sta. Laura și Andra cică învață. Ce să spun. Oricum de la o vreme n-am ce povesti cu ele. Știi ce nașpa e când ai chef să faci tot felul de chestii dar n-ai cu cine? Nu știi. N-ai de unde să știi. Hai un pic mai încolo, să nu ne vadă cineva. Vrei o țigară?

MIKI: Nu.

LENA: Hai că nu mori dacă tragi un fum!

MIKI trage un fum.

LENA: Trage și tu în piept, nu mai pufăi!

MIKI încearcă să tragă în piept.

LENA: Arăți ciudat.

MIKI: ...

LENA: Fii atent. Dacă te apuci să povestești la școală că am stat cu tine, nu mai vorbesc cu tine în viața mea.

MiKI: ...

LENA: Ne-am înțeles?

MIKI: Fumatul îmbătrânește celulele nervoase. Țigările conțin peste 4.000 de substanțe chimice nocive. De exemplu formaldehida, care este folosită la conservarea cadavrelor de animale.

LENA: Lasă prostiile. Zi-mi ceva de tine. Ce faci toată ziua?

MIKI: Citesc chestii pe net.

LENA: Am înțeles. Vedetă preferată ai?

MIKI: Nu.

LENA: Hai că de cineva tre'
să-ți placă.

MIKI: Nu-mi place.

LENA: N-ai nici un poster pe
perete?

MIKI: Ba da, am. Cu Alain
Delon.

LENA: Cine mai e și ăla?

MIKI: Un actor francez.

LENA: N-am auzit în viața
mea.

MIKI: E destul de cunoscut.

LENA: Pun pariu că n-a auzit
nimeni în școală de el. O fi vreun ciudat de-al tău.

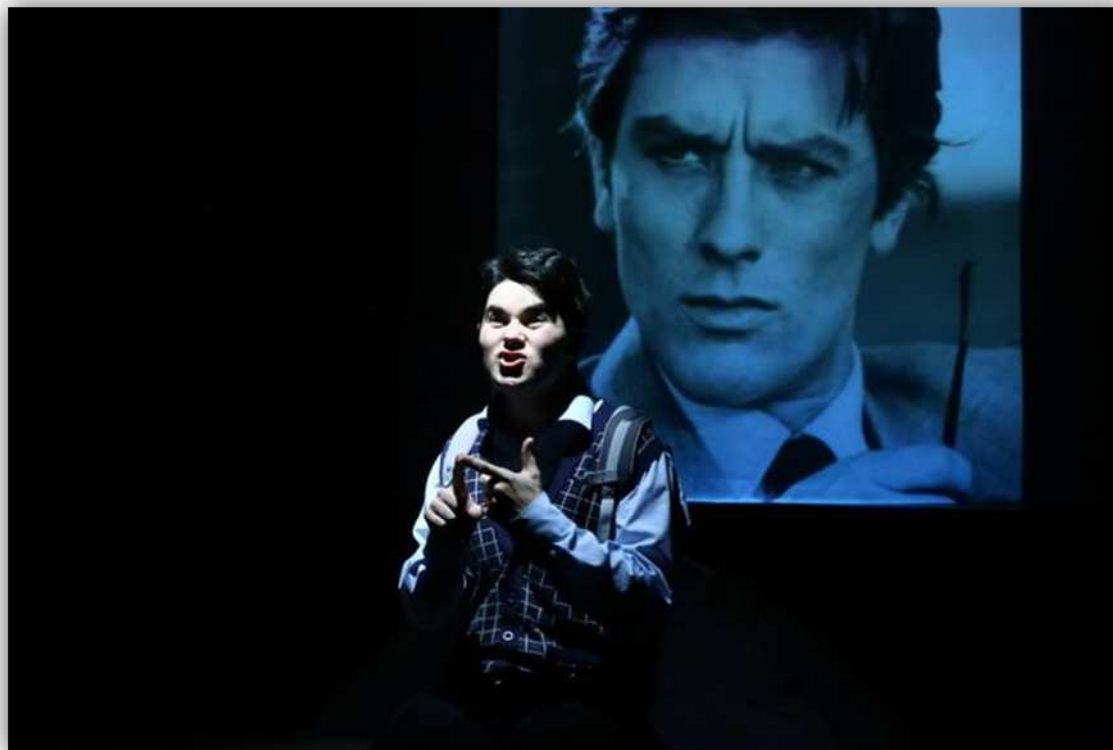
Pauză ceva mai lungă.

LENA: Mie-mi place Rihanna. E cea mai genială.

MIKI: Nu prea e genul meu.

LENA: Nici tu nu ești genu' ei, pun pariu.

MIKI: ...

LENA: Mă gândesc mereu că seamănă la perfecție cu mine. Nu la față, mă refer. La felul de a fi, știi ce zic? Semănăm că n-avem noroc la bărbați.

MIKI: ...

LENA: E chiar așa nașpa unchiu-tu de ți-e frică de el?

MIKI: Azi noapte am mers la baie și l-am auzit cum vorbea în șoaptă cu mătușă-mea în bucătărie. El a spus că eu am cam exagerat cu cașcavalul dimineața. A întrebat-o dacă ea știe cât costă un cașcaval rotund. Costă 15 lei. A zis că eu am mâncat cașcaval de cel puțin 8 lei, adică juma de bucată. A mai zis că a adunat prețurile la tot ce am mâncat într-o zi și i-a dat peste 30 lei și că asta înseamnă că consum 900 de lei numai pe mâncare și maică-mea trimite doar 100 de euro din an în paște și că mătușă-mea să rezolve cumva treaba asta că nu e normal să plătească el pentru mine. Și mătușă-mea atunci a început să plângă. Și el a zis că nu ar fi spus nimic dacă nu exageram eu și mâncam o bucată așa de mare. Ea a spus că sunt doar un copil și atunci el a zis că n-are nimic cu mine, că eu n-am nici o vină, că maică-mea e de vină că nu trimite destui bani.

LENA: Nasol. Nu știu cum rezști să stai acolo. Știi ce aș face în locul tău?

MIKI: Ce?

LENA: M-aș sinucide.

SANDWICH

Câteva săptămâni mai târziu, la școală, în toaleta fetelor. Miki intră cu o pungă în mână. De după ușă apar Alex și Bobo, care îi taie calea.

ALEX: Stai așa, *man*! Unde crezi că te duci?

BOBO: Iarăși se închide în buda de fete să se ascundă de noi! Ia stai un pic... ce-ai în pungă?
Îi smulge punga din mână. Scoate un sandwich. Apar ANDRA și LAURA.

ALEX: Dă-l încoa!

Alex ia sandwichul. Se uită în el.

BOBO: Ce-are pe el?

ALEX: Șuncă cu cașcaval și cu castravete murat... Bun, *man*! Uite la rățoi, ce sandwich și-a tras! *Man*, nu ți-ar fi ție rușine să vii la școală și să nu ne dai și nouă să gustăm din sandwich!

BOBO: Mergeai la budă să mănânci pe ascuns!

ALEX: Facem schimb, da? Îmi dai sandwichu' tău, ți-l dau pe al meu!

Scoate un sandwich din buzunarul gecii.

BOBO: Ce-ai pus pe el?

ALEX: Na, uită-te!

BOBO miroase sandwich-ul.

BOBO: Asta-i cremă Nivea *man*, ești nebun? Ce pute!

LAURA: Stați! Punem și niște ketchup!

Toarnă săpun lichid în sandwich.

ANDRA: Să nu-l otrăviți!

LAURA: Hai că n-am pus mult! Mai bine stai și ține de șase!

ALEX: Suntem băieți de treabă și facem schimb. Ne-ai dat sandwichul tău, ți-l dăm pe al nostru.

BOBO: Cum spui?

MIKI: ...

BOBO: Cuuuuum spuuuuui?

ALEX: Spui mulțumesc în morții mă-tii că-ți fut una de-ți zboară creierii. Ia să aud: MUL-ȚU-MESC!

MIKI: Mulțumesc.

BOBO: Așa, vezi că știi? Acuma ești băiat cuminte și mănânci.

Îl forțează pe Miki să mănânce sandwichul.

ALEX: Nu-l mănânci, te bat de te caci pe tine!

Miki începe să mănânce.

ALEX: Așa, vezi că ești băiat bun? Bravo!!! Ai păpat tot!

LAURA: A mâncat, nu pot să cred! Cât de prost poate fi!

ALEX: Și acum după orice masă merge o băutură fină! Dă-ncoa paharul!

Bobo îi dă un pahar de plastic.

ALEX: Bea! Hai odată!

Îl lovește. Miki bea.

ANDRA: Ce-a pus acolo?

LAURA: Apă din budă! Deci nu mă mai pot ține, mă doare burta de la atâta râs....

ANDRA: Profă!

ALEX, ANDRA și LAURA fug. MIKI se închide într-una din toalete.

BOBO bate la ușă.

BOBO: Deschide, că nu-ți fac nimic!

Miki nu răspunde.

BOBO: Ești ok? Ți-e rău? Chem salvarea sau din astea?

MIKI: ...

BOBO: Te rog eu mult, deschide, că vreau să vorbesc ceva cu tine.

MIKI: Nu deschid.

BOBO: Te rog eu mult!

MIKI: Spune prin ușă.

BOBO: Uite care e treaba. Eu vreau să te ajut.

Tăcere.

BOBO: Te scap de Alex. Îi spun să te lase în pace.

Tăcere.

BOBO: Te lăsăm amândoi în pace.

Tăcere.

BOBO: Îmi dai iPod-ul și te lăsăm în pace o lună.

MIKI: Nu cred.

BOBO: Mă jur.

MIKI: Și după ce trece o lună?

BOBO: După aia mai discutăm.

MIKI: Două luni.

BOBO: ...

MIKI: iPod-ul și mă lăsați două luni în pace.

BOBO: O lună are patru săptămâni, asta înseamnă 20 de zile de școală. Ori doi face 40. Crezi că jegul ăla de iPod face cât 40 de zile?

MIKI: ...

BOBO: Mi-l dai sau nu?

MIKI: Și dacă tot nu mă lăsați în pace?

BOBO: O să te lăsăm. Mă jur.

Miki strecoară iPod-ul pe sub ușa de la toaletă.

Bobo ia iPod-ul, își pune căștile și dă drumul la muzică. Muzica e din ce în ce mai tare, scena se transformă într-un club în care Lena, Andra și Laura dansează.

LAURA: Nu vrei să mergi la baie să te schimbi?

ANDRA: Nu.

LENA: Hai, te rog eu frumos.

ANDRA: Oricum arăt ca naiba.

LAURA: Arăți ca naiba pentru că ești îmbrăcată demodat. Să vezi dacă îți iei fusta...

LENA: Și dacă te machiez...

ANDRA: Nu.

LAURA: Dacă te mai îmbraci așa, n-o să se uite nimeni la tine, niciodată. Și nici n-o să te săruți vreodată.

ANDRA: Nu-mi stă bine în fustă, mai tre' să slăbesc.

LENA: Apucă-te de fumat.

ANDRA: Nu pot. Mă înțepă în piept.

Apare Alex. Către Laura:

ALEX: Vii puțin afară, te rog?

Alex și Laura ies. Sunt în fața clubului.

ALEX: N-ai mai răspuns la nici un mesaj, nici ieri, nici azi. Vreau să știu care-i faza.

LAURA: Cred că vreau să ne despărțim.

ALEX: Mai zi o dată că n-am auzit bine.

LAURA: Ba ai auzit.

ALEX: Ce s-a întâmplat?

LAURA: Nimic. Mi-am dat seama că nu am timp acum de o relație. Tre' să mă apuc serios de învățat că vin tezele.

ALEX: Și eu te încurc, sau cum?

LAURA: Nu e doar asta... e și că..

ALEX: Nu sunt destul de bun pentru tine?

LAURA: Nu e asta.

ALEX: Ți-e rușine cu mine?

LAURA: Nu.

ALEX: Ai făcut-o intenționat să-mi strici revul?

LAURA: N-am vrut să-ți zic azi. Am vrut să mai las câteva zile. Da' sunt răcită. Mă doare gâtul. Și nu prea am chef să mă sărut.

ALEX pleacă.

PLECĂRI

LENA: Am dormit doi ani cu mama și cu soră-mea pe canapeaua roșie care se întinde. După aia soră-mea a terminat școala, și-a găsit de lucru și s-a mutat cu un tip. Am mai dormit juma de an cu mama pe canapeaua roșie care se întinde. În ziua în care a plecat, am dezlipit de pe tavan girafa-mamă.

ALEX: Tata a plecat fix de ziua mea când făceam 11 ani, de-aia țin minte fix data în care a plecat, era ziua mea și a uitat să îmi cumpere bomboane ca să dau la copiii din clasă, și când i-am zis că a uitat, în loc să recunoască a dat-o la întors că de-aia pleacă, ca să pot eu să duc bomboane la copiii din clasă, orice copil când e ziua lui duce bomboane în clasă altfel râd ceilalți copii de el... și acuma contează și ce bomboane duce că nu poate să ducă orice bomboane adică frate dacă tot e ziua ta atunci te respecti, acuma nu zic că tre' să duci bomboane cu Nutella înăuntru, dar orișicât măcar să fie umplute cu ceva, nu așa goale pe dinăuntru sau cum aducea Ionel bomboane de pom luate din brad pe care se mai vedea ața cu care au fost prinse că ziua lui era fix atunci când lumea arunca brazii la gunoi, adică dacă te respecti frate atunci aduci bomboane luate fix pentru ziua ta nu bomboane pentru alte sărbători, da' oricum mai bine bomboane de pom decât nimic, și eu în ziua aia nu aveam nimic și el avea un geamantan nou albastru pe roți care sclipea deci a avut bani de geamantan și nu a avut bani de niște bomboane și în ziua aia nu

m-am dus la școală de rușine, dar după ce a plecat am vândut casetofonul cu CD la un băiat din blocu' vecin și am cumpărat o cutie mare cu bomboane Merci alea sunt bomboanele numărul unu, bomboane de bomboane frate și a doua zi la școală i-am servit pe toți și mi-am dat seama că nu trebuie să ai încredere în nimeni aveam 11 ani și o zi.

BOBO: În cutia din dulapul bunicii sunt niște pantofi de lac maro închis eleganți. Bunica nu i-a încălțat niciodată, dar câteodată îi scoate din cutie și îi lustruiește cu o cârpă. De ce ții pantofii în dulap și nu te încalți niciodată cu ei?, o întreb. Sunt pentru atunci când o să plec dincolo, spune.

ANDRA:

(citește dintr-un caiet)

În Italia e foarte frumos. Italienii sunt oameni foarte deștepți. Ei au inventat pizza. Ca să aibă voie să facă pizza, toate pizzeriile din lume trebuie să plătească o parte din banii câștigați Italiei. Toți banii care ajung în Italia se împart la italieni, așa că toți italienii sunt foarte bogați de pe urma pizzei. Pentru că toți sunt bogați, nu mai muncește aproape nimeni. Dar pentru că cineva trebuie să mai facă și munca, italienii au chemat românii.

MIKI: Mama se uită la televizor la o emisiune cu copii care cântă. Uite ce copii talentați, de ce nu te uiți și tu la ei? Eu merg în cameră și torn două tuburi de superglue între clapele de la pian, ca să nu mai cânt niciodată. Bărbatul din poster îmi face cu ochiul.

LAURA: Când mi-au spus că vor să plece, m-am bucurat. Am numărat zilele. Pentru fiecare zi am pus câte o cruce pe un pătrățel din caietul de mate. Când s-au umplut cinci rânduri, au plecat.

LENA: După ce a plecat mama, a trebuit să mă mut cu soră-mea și cu prietenul ei. Pe tavanul din noua mea cameră am lipit girafa-tată, girafa-soră și girafa-eu. Pe mama am decupat-o de pe toate toate pozele. Fața ei am tăiat-o în bucățele mici mici mici și le-am dat drumul de pe bloc.

BOBO: Când am ajuns acasă de la școală, bunica era în sufragerie pe fotoliu și se uita în tavan. Ce s-a întâmplat?, am întrebat. Uite pe lampă!, a spus. Sunt niște oameni mici cu pălării, nu-i vezi? Spune-le să se dea jos. I-am spus că nu e nimeni pe lampă și am ajutat-o să se ridice din fotoliu.

MIKI: Când m-am mutat la mătușă-mea și la unchiu-meu, am luat posterul cu mine. L-am lipit deasupra patului. Crezi că mama se mai întoarce, l-am întrebat pe bărbatul din poster în prima seară. Nu cred, a spus. A plecat pentru că ai stricat pianul și pentru că nu ești talentat și pentru că nu o să apari niciodată la TV.

LAURA: De când au plecat, am pus în fiecare zi câte o cruce pe un pătrățel din caietul de mate. Am umplut deja două foi jumate.

ALEX: Lumina de la bucătărie rămânea aprinsă toată noaptea. Mama stătea la masă și se uita în gol. A stat așa în fiecare noapte. Timp de o săptămână. Dup-aia a plecat și ea.

ANDRA: Mulți părinți au plecat să muncească în Italia. Dacă nu ar mai mânca nimeni din lume pizza, nu ar mai ajunge nici un ban în Italia și toți italienii ar fi săraci. Ar trebui să se întoarcă la muncă și românii ar fi dați afară și s-ar întoarce în țara lor. Eu nu mai mănânc pizza pentru că vreau să se întoarcă toți părinții acasă și pentru că pizza are 1.200 de calorii și îngrașă. Andra, clasa a VI-a A.

LENA: Am amețit.

ALEX: Și eu.

Alex și Lena se sărută.

PRIMĂVARĂ

TEDI

Câteva săptămâni mai târziu. Lena, Andra și Laura stau pe o bordură și mănâncă colivă din pahare de plastic. Din când în când, Laura și Lena își pasează una alteia o sticlă de coniac.

LENA: De ce tre' să mâncăm prostia asta?

ANDRA: Ca să ajutăm sufletul să ajungă în rai.

LENA: De ce asta și nu tort cu ciocolată sau Cola?

ANDRA: Că asta ține mai bine de foame pe lumea cealaltă.

LAURA: Când a murit tanti Geta de la parter am aruncat coliva în WC. Nu voiam să ajungă în rai, că mi-a otrăvit câinele.

ANDRA: Și crezi că n-a ajuns?

LAURA: Habar n-am. Da' mi-a părut rău după aia. Mă gândeam că din cauza mea acum fierbe în vreun cazan și-așa.

ANDRA: E așa de ciudat. Sâmbătă l-am văzut în parc. Avea adidașii ăia roșii cu becuțe care se aprindeau când călca, știți? Și acuma...

LENA: Tedi nu ajunge în rai. Poa' să dea mă-sa colivă la tot universu'.

ANDRA: Ba ajunge. Toți copiii ajung în rai.

LAURA: Se fac îngeri, gen.

LENA: ăia care se sinucid nu ajung.

ANDRA: Nu-i adevărat. Copiii ajung, indiferent ce fac.

LAURA: Mai bine să schimbăm subiectul. E morbid.

LENA: Îmi fac tatuaj.

ANDRA: Nu ți-e frică?

LENA: Rihanna are 21 de tatuaje. Ea cum a putut?

ANDRA: Și ce-ți tatuezi?

LENA: Un avion. Unul mic. Aici.

(își dă părul la o parte și arată spre spatele gâtului)

LAURA: Acolo doare ca naiba, că e pielea subțire. Fă-ți pe gleznă, că e mai sexy.

ANDRA: Eu dacă ar fi mi-aș tatua numele persoanei iubite.

LAURA: Cât de kinky.

ANDRA: Adică numai inițialele, nu tot numele.

LENA: Și care-s inițialele?

ANDRA: Secret.

LENA: Am crezut că n-avem secrete.

LAURA: Las-o în pace. Când o să vrea să spună, o să spună.

LENA: Sper că o să spui dacă te pupi cu vreunul!

LAURA: Îți dai seama.

ANDRA: Nu o să fie oricine. O să fie persoana de care îmi place.

LENA: Și dacă el nu vrea? O să-l aștepți așa la nesfârșit?

ANDRA: O să fie, știu sigur.

LENA: Dacă o să aștepți atâta, o să ajungi în clasa a XI-a și tot n-o să te săruți.

ANDRA: Nu contează. Aștept.

LAURA: Lol. Așa ziceam și eu de Matei când eram mică.

LENA: Care Matei?

LAURA: Ăla din blocul turn albastru.

ANDRA: Ăla care sărută nașpa?

LAURA: Da, sărută cel mai nașpa din toți.

ANDRA: Și care sărută cel mai bine?

LENA: Alex, normal. Nu-i așa, Laura?

LAURA: Tu știi mai bine, doar te-ai sărutat cu mai mulți.

LENA: Să mori tu?

LAURA: Poate mai sunt și alții care sărută mai bine ca Alex de care eu nu știu.

LENA: Și de ce ar trebui să știu eu?

LAURA: Hai mă că toată lumea știe că i-ai încercat pe toți.

LENA: Ia stai un pic... de când îmi ții tu mie evidența?

LAURA: Nu-ți țin evidența. Toată lumea știe că te pupi pe bani cu băieții dintr-a șasea, pe terenul de baschet.

LENA: Și ce?

LAURA: Te-au văzut toți.

LENA: Fac ce am eu chef.

LAURA: Oricum Alex nu ar fi niciodată cu tine.

LENA: De unde știi?

LAURA: Spune chestii nașpa de tine.

LENA: Ce chestii?

LAURA: Nu contează.

LENA: De ce minți?

LAURA: Nu mint.

LENA: Atunci zi-mi ce chestii spune.

LAURA: Că ai făcut-o deja cu juma de clasă.

JURNALUL

ALEX: „Dragă jurnalule,

Azi am salvat pe mobilul meu o poză făcută în Photoshop. Era o poză cu el de pe Facebook în care m-am pus și pe mine. Cred că ne stă bine împreună. În fiecare seară înainte de culcare o să mă uit la poză până adorm. Sunt așa de fericită.”

ANDRA: Dragă jurnalule,

Azi am ieșit cu băieții din clasă la biliard și am râs mult.

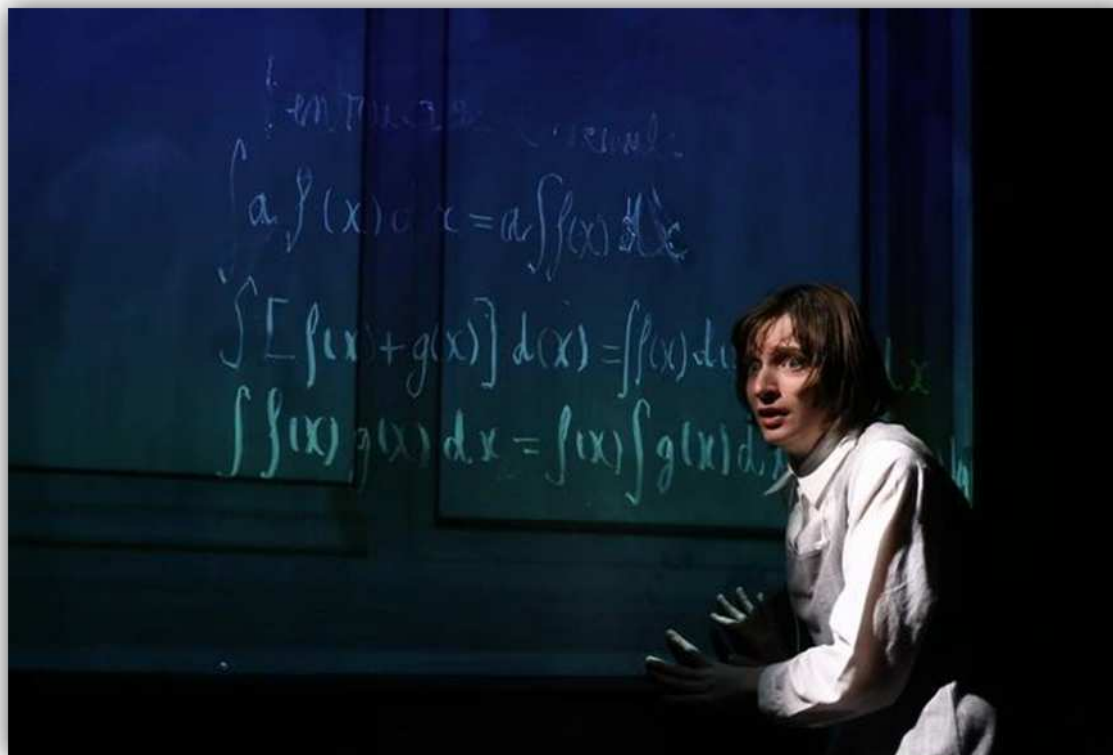
A fost așa de bine că m-am gândit: Dacă e doar un vis?

Dacă mă trezesc mâine și iarăși nu mă bagă nimeni în seamă pentru că sunt grasă?

ALEX: „Dragă jurnalule,

știu că nu e frumos dar câteodată îmi vine să-i pun o bombă sub bancă Laurei. Se

poartă atât de urât cu A. El merită pe cineva care să-l iubească, nu pe cineva care să-și bată joc de el. Poate să-i ia pe toți ceilalți. Dar de A să nu se mai atingă.”

ANDRA: Dragă jurnalule, astăzi a stat lângă mine când am dat lucrare de control la chimie. A stat așa de aproape că i-am putut mirosi parfumul. La un moment dat i-am arătat ce-am scris că nu știa și s-a aplecat așa de aproape că aproape am amețit de fericire. Cred că m-am făcut foarte, foarte roșie. A fost cea mai frumoasă zi din viața mea de până acum.

ALEX: Bla bla... neinteresant... bla, bla, neinteresant... uite aici, ia fiți atenți: „Astăzi stăteam la geam cu mai multe fete și băieții ne-au dat note pe funduri. Am crezut că o să iau cea mai mică notă, dar am luat 8,50 și am ieșit pe locul 3. Asta înseamnă că arăt bine. Asta înseamnă e posibil ca și lui A să-i placă de mine. Ieri mi-a zâmbit așa de frumos. Mi-aș dori să nu existe weekend și nici vacanță, să fie numai școală ca să-l văd în fiecare zi.”

Cine e A? Sunt eu? Deci nu-mi vine să cred, *man!* Sunt eu!

WISE

ANDRA:

dimineața mă dau jos din pat

vreau să iau blugii pe mine când îmi dau seama

că nu mai încap în blugi

Încerc toate hainele din dulap, nu-mi mai vine nimic. Cămașa de noapte mă strânge

din ce în ce mai tare, abia mai pot să respir, simt că mă sufoc,

cămașa plesnește pe mine,

mă uit la încheieturile mâinilor care se umflă din ce în ce mai tare,
eu mă fac din ce în ce mai mare,
mă umflu ca o minge de plajă,
încerc să ies pe ușă dar nu pot, sunt prea grasă,
în curând nu o să mai încap în cameră, deja nu mai am loc de pat și de dulap,
acum se sparg pereții de cât de mare m-am făcut,
imediat o să dărâm blocul,
sunt cea mai grasă femeie din lume,
sunt cea mai grasă ființă din univers,
sunt un balon imens care își ia zborul și în zbor
mă mai umflu de încă 10 ori, de 100 de ori, de 1.000 de ori până fac poc
și deschid ochii

LENA:

aud lângă fereastră un zgomot din ce în ce mai tare e un zgomot de motor e din ce în ce mai aproape alerg la geam
și văd
cum spre mine vine un avion care a luat foc,
închid geamul și țip
în cameră intră soră-mea care îmi taie burta cu un cuțit
din burtă țâșnesc un milion de fluturi

MIKI:

un hipopotam mare cât un bloc de 12 etaje

doarme în sensul giratoriu din centru. Eu stau între urechile lui și mă uit la oamenii din mașini cât sunt de disperați și cum se agită și cum țipă și cum le e frică.

Atunci când hipopotamul se ridică în două picioare oamenii se fac mici, tot mai mici, acum sunt ca niște ace cu gămălie închiși în mașinile lor,

și eu arunc pe ei o soluție albă ca detergentul

și oamenii și mașinile și copacii și sensul giratoriu, toți se dizolvă ca niște vitamine efervescente până dispar și sub noi e doar marea

care nu e albastră e albă

TATUAI

Câteva săptămâni mai târziu. ALEX și LENA, pe terenul de baschet.

ALEX: Ai vorbit cu ea?

LENA: Nu vrea să vorbească cu nimeni, tu nu înțelegi? Nu vrea să mai iasă din casă, nu vrea să mai vină la școală, nici din pat nu vrea să se dea jos.

ALEX: Au trecut trei săptămâni, ce naiba.

LENA: Nu poate să o oblige nimeni dacă nu vrea.

ALEX: Maică-sa ce a zis?

LENA: Și-a luat concediu fără plată. Să stea cu ea.

ALEX: De ce?

LENA: Îi e frică să nu facă vreo prostie.

ALEX: Mă jur că dacă știam că o să iasă așa nasol... Să-l ia dracu de jurnal.

LENA: Maică-sa a zis că are o depresie.

ALEX: Dă-mi o țigară.

Lena îi întinde pachetul.

ALEX: Cât de grav e?

Lena dă din umeri.

ALEX: Crezi că își mai revine?

LENA: De unde să știu, ce, sunt doctor?

ALEX: A întrebat de mine?

LENA: Adică cum?

ALEX: Adică a zis ceva de mine, i-a zis lu' mă-sa că am citit eu în fața clasei din jurnal și-așa?

LENA: Habar n-am.

ALEX: Deci nu s-a aflat.

LENA: Nu.

ALEX: Ce dracu i-a trebuit proastei să-și ia jurnalul cu ea la școală? Dacă-l lăsa dracului acasă, nu se mai întâmpla nimic și stăteam și eu liniștit. Proasta naibii.

LENA: Mi-am tatuat un avion. Vrei să ți-l arăt?

ALEX: ...

LENA: Uite... nu că e mișto?

ALEX: De ce ți l-ai făcut acolo? Că nu se vede.

LENA: Ca să vadă numai cine vreau eu.

ALEX: Cred că mă împac cu Laura.

LENA: Cum adică?

ALEX: A spus că vrea să se împace cu mine.

LENA: Și noi?

ALEX: Noi ce?

LENA: Am crezut că suntem împreună.

ALEX: Păi nu mai suntem.

Vis

ANDRA

sunt în baie și mă demachiez

când un tramvai galben sparge pereții și trece pe lângă mine huruind.

Oamenii din tramvai se uită toți la mine, mă arată cu degetul și râd. Pe urmă e liniște. Doar liniște. Și o gaură în perete. Încep să plâng

din gresie începe să crească un copac.

ÎNTR-O ZI O SĂ AJUNG ȘI EU ÎNTR-UN AVION

Câteva zile mai târziu. Terenul de baschet din spatele scolii.

MIKI: O să plouă.

LENA: Să plouă cât vrea. Oricum nu mă duc în casă. N-am chef.

MIKI: ...

LENA: Mi-am tatuat un avion. Vrei să ți-l arăt?

MIKI: Dacă vrei...

Lena își dă părul la o parte și îi arată tatuajul din spatele gâtului.

LENA: Poți să-l atingi dacă vrei.

Își plimbă mâna pe suprafața tatuajului.

MIKI: Ca lumea.

LENA: Într-o zi o să ajung și eu într-un avion. Știu sigur. O să trec fix deasupra blocului, o să scuipe pe tine, și tu o să crezi că plouă.

MIKI: Nu poți să deschizi geamurile în avion. Nu te lasă.

LENA: Serios? Crezi că sunt chiar așa de proastă?

MIKI: Mori în 4 secunde de la diferența de presiune atmosferică, frig și lipsă de oxigen.

LENA: Prietenul lui soră-meă m-a sărutat. Aseară în sufragerie... ne uitam la un film și m-a tras către el și m-a sărutat.

MIKI: Și?

LENA: Și a fost nașpa.

MIKI: De ce?

LENA: Pentru că... eu n-am vrut.

MIKI: De ce?

LENA: Pentru că are 31 de ani. Și e cu soră-meă.

MIKI: OK.

LENA: N-ai cum să înțelegi. Nu știi cum e. Da' măcar ascultți. Măcar nu spui la nimeni. Parcă o văd pe Laura ce față ar face dacă i-aș povesti. Ar spune că eu m-am dat la el. Sau Andra. Care n-a fost în viața ei cu un tip... Oricum Andra nu mai iese din casă.

Pauza ceva mai lungă.

LENA: Am și eu o curiozitate. De ce nu te aperi când fac ăștia mișto de tine?

MIKI: Nu știu.

LENA: Dă și tu în ei!

MIKI: Nu pot. Acasă în cameră îmi vin 100 de idei cu ce să le zic și la școală parcă mă blochez.

LENA: Înseamnă că meriți să faci mișto de tine. Ți-o ceri.

Foc

La școală, pe hol. Din clasa lui MIKI se aud voci și țipete.

- Arde! Aduceți apă! Rapid!
- Calcă pe el! Calcă pe el!
- Poate ia foc clasa, fraiere!

LAURA iese din clasă. Apare LENA.

LAURA: I-au dat foc la ghiozdan! Hai să vezi! Au dat cu spray în flacăra de la o brichetă! Fii atent ce fain arată! Nu pot să cred!

LENA și LAURA se uită pe telefonul mobil la un filmuleț. Laura a filmat cum Alex și Bobo i-au dat foc ghiozdanului lui Miki. Lena deschide ușa clasei, apoi o închide la loc.

LENA: Mamă ce pute!

LAURA: Uite-l că vine!

Apare Miki, care intră în clasă. Din spatele ușii se aud voci și râsete.

– Ce-ai făcut acolo? Nu ți-e rușine, ți-ai dat foc la ghiozdan?

– N-am făcut nimic.

– Da asta ce e?

– Hai, ia mopul și curăță mizeria! Și aerisește dracu pe aici, că avem oră cu diriga și să vezi ce scandal iese!

– Șterge odată! Șterge acum sau îți înfig mopul în curul ăla nasol! Așa! Bravo! Excelent! Vezi că se poate?

MIKI iese din clasă, urmat de Alex.

ALEX: Hei! Donald! Donald! Rățoiule! Stai un pic, *man*! Stai liniștit că te lăsăm în pace. A fost doar un avertisment.

Peste două zile se termină luna.

CA NIȘTE ARTIFICII

MIKI:

Ca să impresionezi o fată
Nu-i de ajuns să fii cel mai tare tip din școală
Tre' să fii cel mai cool tip din univers
Trebuie să faci ceva ce n-a mai făcut nimeni
spune bărbatul din poster
după masa de prânz
stau cu mătușă-mea pe balcon și vedem cum
Soră-sa iese din bloc cu două plase pline
Se duce la spital la mă-sa spune mătușă-mea
Și-a băut mințile. Săracele fete!
tipii care dau goluri
și care nu-și fac niciodată temele
care scuipe pe jos
și miros a aftershave
o să se demodeze în curând
spune bărbatul din poster
la modă o să vină

tipii ca tine

bărbatul din poster zâmbește.

LAURA: Nota șapte e o notă mică, șapte iau numai derbedeii care nu învață, tu n-ai învățat, te-ai jucat pe calculator, noi nu ți-am luat calculator ca să te joci pe el, ți-am luat ca să ajungi departe, mai departe ca ceilalți, am muncit pentru calculatorul ăsta, și acuma ai luat șapte, ți-ai stricat media, ți-ai bătut joc, treci aici, acuma îți dau cu palma, data viitoare să știi că-ți dau cu furtunul.

ALEX: Unde-i Tedi? Mă întreabă frate-miu. În fiecare zi mă întreabă unde e Tedi. A plecat în Italia la ai lui, răspund. Așa răspund de fiecare dată. Atunci ce căuta maică-sa lu' Tedi pe casa scărilor, îmbrăcată în negru?, m-a întrebat azi. Nu era maică-sa lu' Tedi, îi spun.

BOBO: Oamenii mici cu pălării veneau la început o dată la două luni, după aia tot mai des. De la un timp vin aproape în fiecare zi. O dată se înghesuie pe calorifer, altă dată alunecă pe frunzele de ficus, se prind de perdea, dansează pe telecomandă, se tăvălesc prin firele de la covor, alunecă pe parchet sau dorm în coșul cu pâine. Ai mei nu știu de ei. E secretul meu și al bunicii.

ALEX: Tedi a murit, a zis frate-miu. Când moare cineva, e ca și atunci când pleacă în Italia, doar că nu mai poți vorbi cu el pe Skype.

MIKI: Am un deget uriaș cu care îi strivesc pe toți ca pe niște furnici. Am pe peretele din cameră un buton pe care apăs și explodează toți, unul câte unul, ca niște artificii. N-ai curaj să faci asta, îmi spune bărbatul din poster.

BOBO: Duminică la prânz bunica i-a spus lu' mama că nu vrea să mănânce supa, pentru că în supă înoată oamenii mici cu pălării.

LENA: L-am sunat pe tata și i-am spus că vreau să mă mut la el. Au trecut câteva secunde și el n-a zis nimic. Atunci am închis telefonul. Am dezlipit de pe tavan girafa-tată.

4. VARA

NICIODATĂ

MIKI:

Tot stadionul aplaudă când apar

Fetele aruncă în mine cu ursuleți de pluș și suporturi

Președintele țării are tricou cu poza mea

Numele meu dă 3 milioane de rezultate pe Google

La emisiunea de la 9 seara se arată cum de ziua mea, chiar la ora la care m-am născut, toți oamenii din lume dau
drumul la baloane albe în același timp

Mama e în direct în studio

Sunt mândră de el, spune mama și își șterge lacrimile cu mâna. Sunt lacrimi de fericire, doamnă, spune moderatoarea
și îi întinde o batistă de hârtie.

LENA: Du-te acasă, s-au împărțit pijamalele

MIKI: Stau cât vreau. E-n tura de noapte unchiu-meu

LENA: Ești enervant.

MIKI: Ți-am adus ceva.

LENA: Cu ce ocazie?

MIKI: Doar așa.

LENA: Merci.

MIKI: Zboară până la 40 de metri. L-am făcut după un clip de pe Youtube. E un tip acolo care îți explică cum se face.

LENA: 40 de metri? Nu te cred.

MIKI: Ia. Dă-i drumul și vezi.

Lena aruncă avionul.

BOBO: Bunica a început să ia medicamente ca să-i facă să dispară pe oamenii mici cu pălării. Doar că din cauza medicamentelor nu mai vorbește aproape deloc și doarme toată ziua.

LAURA: La majorat fac chef. Chem 40 de oameni. În caietul de mate pe ultima pagină am început deja să notez lista de invitați.

LENA: Azi noapte prietenul lui soră-mea a intrat la mine în cameră. A spus că dacă țiip, mă omoară. L-am dat un picior în burtă. A zis că oricum nu scap și că o să vină în următoarea noapte.

MIKI: Unchiu- meu a făcut scandal. A zis că mi-am vândut iPod-ul. Până la urmă i-am zis adevărul, că i l-am dat lui Alex ca să mă lase în pace.

BOBO: Ai mei mi-au spus că o s-o ducă la un azil că acolo sunt oameni care pot să aibă grijă de ea. Înainte să plece, mi-am luat la revedere. Ea s-a uitat la mine și m-a întrebat cine sunt.

LENA: Azi dimineață i-am spus lui soră-mea. M-a crezut. A plâns. M-a luat în brațe. A zis că o să ne descurcăm noi două, că o să reușim.

MIKI: L-am rugat să mă ajute. A zis că sunt mare, să-mi rezolv problema singur. Și a râs. Un nasture de la pijama, din dreptul burții, era desfăcut.

LENA: Seara am așteptat-o să iasă de la muncă. Era schimbată. Pe drum spre casă mi-a zis că era mai bine să tac. A zis că s-a mai gândit și că nu ne descurcăm dacă ne mutăm în chirie. După aia a zis că ea era foarte OK înainte și acuma din cauza mea nu mai e. Tot repeta că era mai bine să nu știe.

LAURA: O să am o rochie din satin verde închis și un tort cu 4 etaje și cristale Swarovski și toată lumea o să-mi cânte la mulți ani.

MIKI: A zis că el îi bătea pe toți când era în școală. Prin gaura din pijama îi ieșeau niște fire de păr negre.

LAURA: La 12 noaptea, o să suflu în tort și Alex o să-mi dea un buchet de trandafiri roșii.

LENA: Măine îmi fac cheie, să mă pot închide în cameră. O să stau mai mult pe afară, oricum. O să mă descurc singură.

MIKI: A spus: Trebuie să te descurci singur.

LENA: Am dezlipit-o de pe tavan și pe girafa-soră. Acum am rămas doar eu.

MIKI: De ce m-ai mințit că maică-ta e în Italia?

LENA: Chiar e în Italia. Face curat la o babă

MIKI: Eu am auzit că e la spital.

LENA: Nu mă interesează ce ai auzit

MIKI: De ce m-ai mințit?

LENA: Nu te-am mințit.

MIKI: Arată-mi o poză cu ea din Italia

LENA: Nu vreau.

MIKI: Am auzit că e internată la nebuni

LENA: Lasă mă în pace!

MIKI: Nu e frumos să minți

LENA: Maică-mea e în Italia punct.

Miki scoate niște bancnote din buzunar și i le întinde Lenei.

LENA: Pentru?

MIKI: Sărut cu limba, 20 lei. Simplu, 15 lei. În total 35.

LENA: Adică?

MIKI: Vreau amândouă. Mai întâi simplu, după aia cu limba.

LENA: Tu vorbești serios?

MIKI: Da.

LENA: Nu.

MIKI: Nu, ce?

LENA: Răspunsul e nu. Ia-ți banii.

MIKI: ...

LENA: Nu mai e valabilă chestia aia. Gata, am terminat.

MIKI: De ce?

LENA: Pentru că nu e OK.

MIKI: Bine. Atunci fără bani.

LENA: Nici fără.

MIKI: De ce?

LENA: Pentru că nu vreau.

MIKI: De ce?

LENA: Așa.

MIKI: Vreau să știu de ce.

LENA: Am zis: nu vreau.

MIKI: Vreau să știu de ce nu vrei.

LENA: Pentru că nu mă mai sărut decât cu ăia care-mi plac.

MIKI: ...

LENA: De tine nu-mi place.

MIKI: Ce trebuie să fac ca să mă săruți?

LENA: N-o să te sărut niciodată. Niciodată–niciodată–niciodată–niciodată, ai înțeles?

MIKI: Am o gumă de șters cu care pot să șterg ce vreau eu blocul de vis-à-vis câinii de pe trotuar magazinul de covrigi pot să șterg și oameni sau părți din oameni mai întâi le șterg urechile apoi capul apoi îi șterg pe toți șterg mașinile șterg autobuzele șterg chioșcurile de ziare șterg iarba șterg norii șterg tot cartierul pe ea nu o șterg
dar nu pot s-o ating
am șters toate străzile care duc la ea

TOMBERON

Pe holul școlii. Alex și Bobo l-au îngrămădit pe Miki la perete.

ALEX: Unde-i telefonul?

MIKI: ...

ALEX: Azi dimineață la 8 trebuia să fie cutia la mine pe bancă.

MIKI: Nu l-am adus.

ALEX: Ai uitat că azi suntem pe 1?

MIKI: N-am uitat. Da' nu vă dau nici un telefon.

ALEX: Ce-ai zis?

MIKI: Nu vă mai dau nimic.

ALEX: I-auzi la el, ce tupeu are! Știi ce înseamnă asta, da? Înseamnă că astăzi o să facem o mică plimbare până la tomberon! Prinde-l de picioare!

ALEX și BOBO îl ridică pe MIKI și îl duc la tomberonul din spatele școlii.

ALEX: Unu, doi, trei, și!

Băieții îl aruncă pe MIKI în tomberon.

ALEX: Rapid, capacul!

Cei doi închid capacul și se urcă pe el.

ALEX: Cine mai vrea să stea cu noi?

Apare LENA.

LENA: Ce dracu' faceți acolo?

BOBO: E Donald Duck înăuntru. Stăm aici ca să nu poa' să iasă.

LENA (către LAURA): Hai încoa'!

LENA și LAURA se urcă pe capac.

LENA: Cât tre' să stăm?

ALEX: Până se sună de intrare.

LENA: Băgăm o țigară?

ALEX: Dă-ncoa!

LAURA: Hai că ți-o aprind eu, da?

ALEX bate cu pumnul în tomberon.

ALEX: Alo, fii un pic atent la mine! Măine dacă nu aduci telefonul, te ținem 30 de minute. Poimăine 45 de minute. Și tot așa. Până te sufoci.

LENA: E mult gunoi înăuntru?

ALEX: Cine dracu crezi s-a uitat?

BOBO: Să vezi ce-o să pută când o să iasă!

LAURA: O să împruță toată clasa.

LENA: Crezi că se mai întoarce în clasă?

LAURA: Donald, îți împrumut eu un spray dacă vrei să miroși bine!

ALEX: Auzi, Donald? Am compus o chestie. Ce zici, am talent? Fii atent aici: Dacă toți băieții ar arăta așa ca Donald Duck, toate fetele ar fi lesbiene.

BOBO: Nu-i așa fetelor?

ALEX: Ce prost e, *man*! Crede că se pune cu noi. Cu noi nu îți permiți din astea, ne-am înțeles?

BOBO: Un pic de respect, ce dracu!

ALEX: Gata că se sufocă.

BOBO: *Bye-bye*, Donald! Pe mâine!

Cei patru sting țigările, sar de pe tomberon și fug în clădirea școlii. MIKI deschide capacul tomberonului și iese.

O SĂ FIE BINE

O zi însorită de iunie. LENA și LAURA stau pe o bancă lângă terenul de baschet. Apare ANDRA.

ANDRA: Pot să stau cu voi?

LENA: Normal!

ANDRA: De fapt nu stau. Doar am venit să vă spun că... Mama zice că... să vin mâine la serbarea de sfârșit de an... ca să îi salut și pe ceilalți.

LENA: Super! Hai, stai măcar 5 minute.

Andra se așază pe bancă lângă Lena și Laura. Pauză ceva mai lungă.

ANDRA: Am crezut că m-ați uitat.

LENA: Fii serioasă!

ANDRA: A zis diriga că o să-mi încheie toate mediile, ca să nu repet anul.

LAURA: Cool.

Pauză ceva mai lungă.

ANDRA: Eu... o să plec. Dar... înainte voiam... să vă rog ceva. Voiam să vă întreb dacă putem să mergem împreună mâine la serbare. Mi-e cam groază să merg singură.

LENA: Normal. Trec eu să te iau. La 9 e bine?

ANDRA: Merci. Atunci... am plecat.

Andra pleacă. Pauză ceva mai lungă.

LENA: Abia aștept să ne cărăm la mare.

LAURA: Eu nu mai vin. Plec în Spania.

LENA: *What the fuck?*

LAURA: Mi-au luat ai mei bilet la autobuz. Pe 24 plec.

LENA: Abia acum spui?

LAURA: Abia de ieri știu. A fost cadou că mi-a ieșit peste 9,50.

LENA: Când te întorci?

LAURA: Prin septembrie, cred.

LENA: Ești o vacă. Mă lași singură toată vara.

LAURA: Dacă vrei să știi, nu prea am chef să plec.

LENA: De ce?

LAURA: Nu știu. Așa.

Pauză destul de lungă.

LENA: Sigur te întorci în septembrie?

LAURA: Sigur.

LENA: Jură.

LAURA: Jur.

Pauză destul de lungă.

LAURA: Azi noapte am visat că am luat 7 la geogra și că nu mai iau premiu mâine.

LENA: ...

LAURA: Știi sentimentul ăla? Când visezi ceva mega horror... și după aia te trezești și pentru câteva secunde nu știi dacă e adevărat. Și încet încet îți dai seama că a fost un vis. Și ești superfericită.

LENA: Eu am visat ceva mișto. Era super super întuneric, eram singură și deodată au apărut în fața mea niște beculuțe aprinse care se mișcau, și eu m-am luat după beculuțele alea și am mers am mers am mers și tot așa până m-am trezit.

Beculețe ca ale lui Tedi.

Am așa o presimțire că o să fie bine. Nu știu de ce.

DIMINEAȚĂ

ANDRA: Toată noaptea mă învârt în pat dintr-o parte în alta, dintr-o parte în alta. Până se face lumină afară. În vaza de pe birou e un buchet de maci pentru diriga.

MIKI: Toată noaptea am stat la geam și m-am uitat cum își schimbă cerul culoarea și cum dispar stelele, una câte una. Acum cerul e roșu, roșu de tot. Zici că Dumnezeu s-a supărat și a împușcat cu mitraliera toți îngerii și norii s-au îmbibat cu sângele lor.

BOBO: Azi-noapte a sunat telefonul. Am auzit agitație pe hol. În camera bunicii era lumină. Prin ușa întredeschisă i-am văzut pe ai mei cum au luat cutia de pantofi din dulap și au băgat-o într-o sacoșă. Am întrebat ce s-a întâmplat și tata mi-a spus să merg în camera mea și să dorm.

ANDRA: Aud voci, pași de tocuri pe gresie, cheia în broască. Au plecat la muncă. Mă dau jos din pat.

MIKI: Aud cum descuie ușa. S-a întors acasă.

BOBO: Am mers în camera mea și m-am îmbrăcat.

ANDRA: Merg la baie, dau drumul la apa din chiuvetă și îmi țin fața sub jetul de apă până amorțesc.

MIKI: Număr până la 1.000. Și încă o dată până la 1.000.

BOBO: Le-am spus alor mei: Merg cu voi.

ANDRA: Mă uit în oglindă și îi văd pe toți în curtea școlii cum stau aliniați. Toți se uită la mine. 1.000 de ochi se uită fix la mine. 500 de guri încep să râdă și 500 de degete arată spre mine. Închid ochii.

MIKI: Și încă o dată până la 1.000.

BOBO: Acum număr pătrățelele de gresie de pe holul spitalului.

ANDRA: Când îi deschid iar, gurile și degetele și ochii dispar. Mă dau cu fond de ten peste coșuri.

MIKI: Merg în vârful picioarelor până la ușă. Ascult. E liniște.

BOBO: Și aștept.

ANDRA: Am două dungi roșii sub genunchiul stâng, pentru că m-am ras aseară cu lama pe picioare. Asta înseamnă că nu mai pot să îmbrac rochia roz. Blugii mă fac grasă. Probez trei fuste și 8 tricouri. Nu-mi stă bine cu nimic.

MIKI: Merg în vârful picioarelor pe hol. Ușa de la dormitor e întredeschisă. Uniforma e pe scaun, lângă pat. E acolo, în tocul de piele, deasupra curelei.

BOBO: Și aștept.

ANDRA: Transpir. Mă dau cu fond de ten pe dungile roșii de sub genunchi. Mă îmbrac în rochia roz.

MIKI: Îi văd cum sunt aliniați în curtea școlii. Și toți se uită spre mine. E cel mai tare concert rock, eu sunt supermegastarul și ei țipă când mă văd. Știu că toți, absolut toți au deasupra patului postere cu mine.

BOBO: Și aștept.

ANDRA: În burta mea e un carusel.

MIKI: Intru în dormitor. Când îl scot din toc, îmi bate inima așa de tare că se aude până la alimentara din colț.

ANDRA: Caruselul din burta mea se învâрте din ce în ce mai tare.

BOBO: Mă gândesc la minutele pe care le-am strâns pentru ea când eram mic. Poate totuși există undeva. Poate o s-o salvez.

MIKI: Mă întorc în camera mea. Îl simt în mână, e rece, rece de tot.

ANDRA: Ies pe ușă. Vreau să respir și tot aerul din jurul meu dispare, e ca atunci când bagi capul sub apă în cadă și nu-l mai poți scoate, văd din nou 1.000 de ochi care se uită la mine. Pe pieptul meu a parcat un camion de două tone.

MIKI: Îmi iau blugii negri, un tricou negru și un rucsac negru. Sunt cel mai tare star din toate vremurile. Pun pistolul în rucsac. Lumea o să vorbească despre mine și peste 100 de ani. De ei n-o să mai știe nimeni.

BOBO: Dacă o să-și revină, o să fiu altfel. Jur că n-o să-mi mai bat joc de Donald Duck. Niciodată.

ANDRA: Intru înapoi în casă. Închid ușa cu cheia. Mă descalț. Pun macii înapoi în vază. Ochii dispar. Caruselul se oprește.

MIKI: Ies pe ușă, cobor scările și ies din bloc. Alerg pe străzi și inima îmi bate în continuare, bate așa de tare că se aude în radiourile de mașini, în difuzorul de la supermarket, în toate stațiile de taxi. Oamenii de pe stradă încep să se miște în ritmul bătăilor inimii mele

ANDRA: A sunat la ușă de câteva ori. Pe urmă s-a făcut liniște.

MIKI: Am ajuns la școală. Intru în clasa a XII-a B de la etajul 1. O să aștept aici. Jos încă nu e nimeni, dar la 10,30 o să fie curtea plină. Eu o să deschid geamul. O să mă urc pe pervaz. Și o să trag.

BOBO: Poate că o să se întâmple o minune.

ANDRA: Acum respir normal. Mă bag sub plapumă și închid ochii.

Heblu

Citiți și alte cărți din colecția de teatru a Editurii LiterNet:

1. Petre Barbu – Tatăl nostru care ești în supermarket
2. Igor Bauersima – norway.today (traducere de Victor Scoradeț)
3. Georg Büchner – Woyzeck (traducere de Mihaela Sîrbu)
4. Lia Bugnar – Femeia din manuscris / Omul de zăpadă
5. Ștefan Caraman – Morți și vii / Santiago el campeón
6. Gianina Cărbunariu – poimîne alaltăieri / Stop the Tempo!
7. Anton Pavlovici Cehov – Livada de vișini (traducere de Alexa Visarion) / Pescărușul (traducere de Maria Dinescu și Andrei Șerban)
8. Teodor Corban – Tinerețe fără bătrânețe și viață fără de moarte
9. Brian Dykstra – Strangerhorse (traducere de Gabriela Monica Rusu și Mircea Sorin Rusu)
10. Árpád Göncz – Gratiile (traducere de Anamaria Pop)
11. Mihai Ignat – Nu-nțeleg ce se-ntâmplă
12. Thomas Jonigk – Făptașii (traducere de Victor Scoradeț)
13. Cristian Juncu – Ciupercutze
14. Franz Xaver Kroetz – 3 piese cu femei (traducere de Victor Scoradeț)
15. Dea Loher – Legăturile Klarei (traducere de Victor Scoradeț)
16. Olga Macrinici, Mariana Starciuc, Andreea Radu – Antologia msd – Masteratul de scriere dramatică al Universității de Arte din Tîrgu Mureș (1)
17. Rodica Mandache – Povestea Elisabetei Rizea
18. Maria Manolescu – Ca pe tine însuți
19. Roxana Marian – Mede/ea sau Despre fericirea conjugală
20. Péter Nádas – Înzmormântarea (traducere de Anamaria Pop)
21. Alina Nelega – Amalia respiră adânc / Decalogul după Hess
22. Tatiana Niculescu Bran – Brâncuși contra S.U.A.
23. Ioan Peter, Mihai Ignat, Alina Nelega, Peca Ștefan – 4atru piese
24. Cosmin Perța – Să împuști iepuri e bine aici

25. Răzvan Petrescu / Dragoș Alexandru Mușoiu – Jaf armat / Spargerea
26. Tudor Popescu – 4 comedii
27. Roland Schimmelpfennig – Noapte arabă (traducere de Victor Scoradeț)
28. William Shakespeare – Măsură pentru măsură (traducere de Ioana Ieronim)
29. Géza Szőcs – Busurmanii din Crîngul de Jos (traducere de Anamaria Pop)
30. Lucian Dan Teodorovici – Audiență 0
31. Katalin Thuróczy – Cina zeilor (traducere de Anamaria Pop)
32. Radu Țuculescu – Bravul nostru Micșa
33. Andreea Vălean – Eu când vreau să fluier, fluier
34. András Visky – Julieta (traducere de Paul Drumaru)
35. Matei Vișniec – Despre sexul femeii – câmp de luptă în războiul din Bosnia / Istoria comunismului povestită pentru bolnavii mintal / Paparazzi sau Cronica unui răsărit de soare avortat
36. Charles Way – Crăiasa Zăpezii
37. Elise Wilk – Pisica verde
38. Antoaneta Zaharia – Jocul

Lista completă a volumelor din colecția de teatru se află la

<http://editura.liternet.ro/catalog/toate/0/10/Teatru.html>. Lista completă a volumelor publicate de Editura LiterNet se află la <http://editura.liternet.ro/catalog>. Toate volumele pot fi descărcate gratuit de pe site-ul LiterNet pentru uz personal. Reproducerea lor pe alte siteuri sau pe alte suporturi este interzisă.